

CULTURA

Veü per al que arriba

Daniela Ortiz reflexiona a l'Arts Santa Mònica sobre el tractament que fan els mitjans de comunicació de la immigració

ROBERTA BOSCO | Barcelona | 26 GEN 2015 - 21:49 CET

Arxivat a: Santa Mònica Catalunya Immigració Espanya Migració Demografia
Empreses Economia Societat

La instal·lació de Daniela Ortiz a l'Arts Santa Mònica. / CONSUELO BAUTISTA

Les veus que denunciïn un tracte discriminatori de la població musulmana en els mitjans de comunicació són cada dia més nombroses. “El ventall va des del paternalisme fins a la criminalització, però la gran majoria de diaris demostren falta de respecte i sensibilitat cap a aquesta comunitat i els migrants en general”. Ho assegura l'artista peruana establerta a Barcelona Daniela Ortiz (Cusco, 1985), que per demostrar-ho ha reemplaçat en diversos articles de diversos diaris les paraules musulmà, mesquita, islamisme, burca, vel i imant, per jueu, sinagoga, judaisme, *frumka*, *tichel* i rabí. L'experiment no deixa cap mena de dubte sobre el tracte que la majoria de la premsa espanyola dispensa a la comunitat islàmica. La publicació de vint pàgines forma part de l'exposició *Públic Objectiu*, realitzada per Ortiz per al cicle Trets enmig del Concert, que comissaria Cèlia del Diego per al centre Arts Santa Mònica. “Condemnar els fets de París no està renyit amb la denúncia de l'increment de la islamofòbia”, indica Ortiz, que va imprimir els diaris en facsimil per repartir gratuïtament entre els visitants just després dels assassinats de *Charlie Hebdo*.

Alienes a valoracions morals i a qualsevol intent de demonitzar la premsa, les obres de *Públic Objectiu* proposen una reflexió propera als paràmetres d'objectivitat

dels mitjans de comunicació en la difusió de notícies sobre les polítiques migratòries i les seves conseqüències. La peça visualment més impactant de la mostra, oberta fins al 22 de febrer, reuneix les portades publicades per un gran nombre de diaris espanyols després de la mort a la platja d'El Tarajal de 14 immigrants al febrer del 2014. Totes sense excepció publiquen la mateixa foto d'un elevat nombre d'immigrants enfilats a la tanca que separa el Marroc de Ceuta i Melilla, alertant sobre la propera invasió. Alguns van més enllà i situen la foto a costat d'un titular d'una altra informació (com ara *Desarticulada una banda que traficava amb shabú, la droga dels pobres*), que es presta a confusió i afavoreix relacions mentals incorrectes.

“Els periodistes desenvolupen polítiques xenòfobes intencionades o són el reflex de l'hostilitat generalitzada preexistent cap a aquestes minories?”, es pregunta Ortiz. Per respondre la pregunta, l'artista va organitzar una trobada entre tres reporters d'EL PAÍS, *20 minutos* i *Público*, especialitzats en temes d'immigració, i un grup d'immigrants que es va celebrar a porta tancada a Santa Mònica. El vídeo d'aquella sessió es projecta en la mostra, que es completa amb uns llibrets que recullen les frases més utilitzades en els articles publicats pels periodistes espanyols.

Els migrants són objecte de la notícia i res més. Malgrat això, molts estan suficientment preparats per participar en les tertúlies en les quals sempre falten. En aquesta trobada vam voler donar la paraula a la comunitat immigrant, habitualment silenciada”, conclou Ortiz, representada a Espanya per la galeria Àngels Barcelona, que la va donar a conèixer amb *Habitaciones de servicio*, un projecte en què reuneix fotografies i plànols de diverses mansions de l'alta burgesia de Lima que permeten comparar les faraòniques dimensions dels habitatges amb el diminut espai destinat a l'auxiliar de la llar.